

[Aksel Larsen.]

skyld i, at produktionen er gået ned på danske fabrikker, at nogle af dem har måttet lukke, andre måttet indskrænke driften, og at arbejdsløsheden i tekstilfaget er blevet større.

Jeg mener iøvrigt, at hvis det er sådan, at der påføres dansk tekstilindustri urimelig konkurrence udefra, så behøver man ikke at klare det ved at fordyre varerne gennem told. Så skulle man hellere forsøge, om man ikke kunne klare det ved hjælp af en fornuftig importregulering — og naturligvis en priskontrol, så importreguleringen ikke blev udnyttet til at plyndre forbrugerne.

Jeg sætter altså et spørgsmålstegn ved, om det overhovedet er rigtigt, at dansk tekstilindustri trænger til beskyttelse imod udenlandsk konkurrence. Jeg må gøre det af den grund, at der i hvert fald kan påpeges en række hjemlige årsager til, at beskæftigelsesgraden i tekstilindustrien er mindre nu, end den har været før. Den første, den væsentligste og altovervejende årsag er den, at vi har fået de såkaldte kriselove, regeringens såkaldte forbrugsbegrænsende foranstaltninger, som har sat befolkningens købekraft ned og derfor naturnødvendigt måtte bevirke nedgang i forbruget af tekstilvarer herhjemme. Måske er nedgangen i forbruget af tekstilvarerne blevet ekstra stor i forhold til mange andre livsnødvendige varer, og hvis det er tilfældet, må årsagen søges deri, at blandt de såkaldte forbrugsbegrænsende foranstaltninger var også den lede skat, tøjskatten. Allerede i efteråret kunne det statistisk opgøres, at forbruget af tekstilvarer herhjemme var faldet med 15 pct. på et år. Læg mærke til, at disse 15 pct. omtrent svarer til det, importen af tekstilvarer er faldet med.

Det ser altså ud til, at der over hele linien er en sådan nedgang. Det er da indlysende, at et sådant fald i forbruget af tekstilvarer må ramme tekstilindustrien herhjemme meget hårdt, og man må tage i betragtning, at det tal, jeg har nævnt,

gælder både halvfabrikata og færdigvarer. Men der er al god grund til at tro, at denne udvikling siden oktober er fortsat — og formentlig i forstærket tempo, eftersom priserne stadig er steget på en række områder. Den jævne befolkning har mindre og mindre købekraft, og hertil kommer den store arbejdsløshed. Jeg anser den stigende arbejdsløshed i tekstilfaget for i det væsentlige at være forårsaget af regeringens såkaldte forbrugsbegrænsende politik, og hvis man skal gøre noget, skal man altså ikke yderligere fordyre varerne, men bestræbe sig på at gå den modsatte vej. Jeg er temmelig sikker på, at forhøjelsen af tekstiltolden ikke alene vil bevirke større beskæftigelse i tekstilfaget herhjemme, men at der vil være en tendens til, at det går den modsatte vej.

Nu skal man tage i betragtning, at der kan foretages mange manipulationer, mange taktiske manøvrer, i industrien for at opnå visse politiske og økonomiske mål. I de sidste måneder har der på visse tekstilfabrikker været en overordentlig ringe beskæftigelse. Man har afskediget en meget stor del af arbejderstaben og sat de øvrige på arbejdsfordeling, men der er visse ting, der tyder på, at nogle af disse fabrikker har gjort det for derigennem at få en ekstra støtte for deres krav til regeringen om tekstiltold. Det er i hvert fald mig bekendt, at Vejle Dampvæveri har afskediget, jeg tror, det var en trediedel af staben, sat de øvrige på arbejdsfordeling og er gået ned til kun at arbejde i eet skift. Nu fornylig har man genantaget de afskedigede arbejdere, ophævet arbejdsfordelingen og er gået over til 2 holds drift.

Vejle Dampvæveri gjorde det på et tidspunkt, hvor man måtte anse det for fuldstændig sikkert, at nu kom forslaget om forhøjelse af tekstiltolden. Ja, jeg kan ikke bevise noget, men man kan jo ikke frigøre sig for den tanke, at der er en mulighed for, at man i tekstilindustrien bevidst har formindsket beskæftigelsesgraden mest muligt for via tekstilarbejderne og tekstil-